

нальть, дълъгъ 1500 крачки, чръзъ който персийскиятъ царь Ксерксъ отръзалъ планината Атонъ отъ материка. А самата планина се вдава въ морето на 75 мили отъ равнината; обиколката на подножието ѝ възлиза на 150 мили. На върха ѝ имало градъ Акротоонъ; сега се намиратъ градовете: Уранополисъ, Палехорионъ, Тисъ, Клеона, Аполония, жителите на която се наричатъ дълговѣчни (*macrobii*). Послѣ иде градъ Асера, и другата тѣснина на провлака; слѣдватъ градовете: Аканть, Стагира, Ситоне, Хераклея и разположената подъ Мигдония областъ, въ която на страна отъ морето се намиратъ Аполония и АРЕТУСА. Пакъ на брѣга: Посидий и послѣ заливътъ съ града Керморъ, освѣнъ това свободниятъ градъ Амфиполисъ и племето бисалти. Послѣ дохожда като граница на Македония рѣка Стримонъ, която извира отъ Хемусъ; заслужава да се спомене, че тя се влива въ седемъ езера¹⁵⁾, прѣди да отправи течението си (къмъ морето?).

39 Това е Македония, която едно врѣме завладѣла свѣта; тя прѣгазила Азия, Армения, Иберия, Албания, Кападокия, Сирія, Египетъ, Тавръ, Кавказъ; тя завладѣла бактрийтъ, медитѣтъ, перситетъ и притежавала цѣлия изтокъ; тя вървѣла по стжкпитетъ на Диониса (*Liberi Patris*) и Херакла, като победила и Индия. Тя е сѫщата Македония, на чиито 72 града плячката въ единъ день е била продадена отъ нашия военачалникъ Павелъ Емилий.¹⁶⁾ Такова различие въ сѫдбата на двама души!

2. Географски и етнографски данни за Тракия.

40 IV. 11. (18). Слѣдва Тракия, чието население се брои между най-силните племена въ Европа, раздѣлена на 50 стратегии¹⁷⁾. Отъ племената ѝ, които можемъ да споменемъ, живѣятъ по десната страна на Стримонъ денсети и меди чакъ до спомнатите по-горѣ бисалти; по лѣвата му страна — дигеритѣ и беситѣ, които носятъ много имена и се простиратъ до рѣката

¹⁵⁾ Текстътъ тута е неясенъ и не е сигурно установенъ; Detlefsen чете: *memorandum in saeptum lacum eum fundi*, а Mayhoff: *in septem lacus*.

¹⁶⁾ Въ битката при Пидна, 168 г. пр. Хр., римскиятъ пѣлководецъ L. Aemilius Paulus разбилъ македонския царь Персея.

¹⁷⁾ Ср. Г. И. Кацаровъ, Приносъ къмъ ист. на София, стр. 15 сл.